

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoE/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122204437
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122204437.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XXX, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Mária Staríčková, advokátka so sídlom Paulínska 19A, Trnava, o výkon rozhodnutia týkajúceho sa maloletého dieťaťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, proti povinnej: E. B. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXXX/XX, H., zastúpená splnomocnencom: AK Petrovič s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Kollárova 566/32, Trnava, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia súdu, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 19Em/1/2022 – 332 zo dňa 31.07.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil právnou aplikáciou ustanovenia § 390 písm. e) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). O trovách konania rozhodol v zmysle § 391 a § 52 CMP.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Okresnému súdu Trnava bol dňa 12.07.2022 doručený návrh oprávneného na výkon rozhodnutia Okresného súdu Trnava č.k. 38P/13/2022-40 zo dňa 24.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/57/2022-142 zo dňa 25.07.2022. Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 38P/13/2022-40 zo dňa 24.03.2022 nadobudlo vykonateľnosť dňa 29.03.2022. Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/57/2022-142 zo dňa 25.07.2022 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.08.2022. Uznesenie Okresného súdu Trnava tak v spojitosti s uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, nadobudlo právoplatnosť dňa 01.08.2022. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 19Em/1/2022-145 zo dňa 22.11.2022 nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 38P/13/2022-40 zo dňa 24.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/57/2022-142 zo dňa 25.07.2022. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 26CoE/12/2023-262 zo dňa 03.05.2023 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2023. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 19Em/1/2022-286 zo dňa 24.05.2023 uložil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, aby povinnej zastavil výplatu rodičovského príspevku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2023. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 19Em/1/2022-330 zo dňa 27.07.2027 uložil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, aby povinnej obnovil výplatu rodičovského príspevku s účinnosťou od 24.05.2023. Oprávnený podaním zo dňa zo dňa 12.06.2023 a zo dňa 17.07.2023 oznámil súdu, že od 14.05.2023 sa začal

styk s maloletou realizovať v zmysle uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 38P/21/2023-83 zo dňa 26.04.2023, pričom styk sa nezrealizoval dňa 24.05.2023 a 30.06.2023 z dôvodov na strane oprávneného, ktorá skutočnosť bola povinnej oznámená vopred. Z vyjadrení oprávneného mal za preukázané, že povinná plní povinnosť vyplývajúcu z uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 38P/21/2023 – 83 zo dňa 26.04.2023, ktorým bol aktuálne upravený styk medzi maloletou a oprávneným. Súd prvej inštancie nevidel dôvod na pokračovanie vo vykonávacom konaní, keďže povinná svoju povinnosť uloženú zmeneným neodkladným opatrením od 14.05.2023 plnila, čím sa dosiahol cieľ vykonávacieho konania.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“ (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), § 365 ods. 1 písm. g) (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) a § 365 ods. 1 písm. h) (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Bol názoru, že vydanie napadnutého uznesenia bolo predčasné. Povinná styk ku dňu vydania uznesenia umožňovala 2,5 mesiaca, čo je v značnom nepomere s dobou, počas ktorej styk neumožňovala vôbec. Má za to, že § 390 písm. e) CMP upravuje situácie, kedy ide o jednorazový výkon rozhodnutia, ako vyplýva z gramatického, jazykového výkladu uvedeného ustanovenia a komentáru vydavateľstva C.H.Beck k uvedenému ustanoveniu CMP: „Má sa na mysli dobrovoľné splnenie, týka sa najmä jednorazových povinností, ak by išlo o opakujúce sa povinnosti, bude na mieste, ak sa súd presvedčí, že tu je predpoklad na dobrovoľné plnenie v budúcnosti a konanie zastaví až neskôr“. Povinná totiž dobrovoľne neplnila, plnila na základe uloženej sankcie, a síce uznesenia o odňatí rodičovského príspevku. Hoci tvrdí opak a styk umožnila ešte pred prijatím opatrenia, no bola si vedomá hroziaceho opatrenia smerujúceho k donúteniu a objektívne styk prebiehal v čase, keď jej bolo uvedené donucovacie opatrenie uložené. Dobrovoľnosť však musí byť skutočná, t.j. bez súčasného uloženia donucovacieho opatrenia. Povinná aj počas toho zavolała na neho políciu, ktorý doviezol starých rodičov na styk s maloletou upravený v tom čase neprávoplatným rozsudkom súdu prvej inštancie č. k.: 31P/58/2022 – 178 zo dňa 27.04.2023, čo opätovne preukazuje, že povinná dobrovoľne neplní rozhodnutia súdu a nielen to, ale že k tomu pristupuje bez komunikácie (nezdvihla starým rodičom telefón, keď sa pokúšali ju kontaktovať, že by prišli podľa rozhodnutia súdu, keď už nemôžu inak, ale rovno zavolała políciu). Nepopiera, že styk prebieha, no má za to, že ešte nie dostatočnú dobu, aby mohlo byť ustálené, že ide o pravidelné plnenie uloženej povinnosti a vzhľadom na časový odstup len 3 dni medzi obnovením výplaty dávok povinnej a zastavením konania, nejde o plnenie dobrovoľné. Nesúhlasí ani s argumentáciou a návrhmi povinnej na zastavenie konania s poukazom na § 390 ods. 1 písm. b) CMP, pričom poukazuje na § 390 ods. 2 CMP, kedy súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia do času, kým exekučný titul nebol právoplatne zrušený alebo právoplatne zmenený. Ak bol exekučný titul právoplatne zmenený, súd pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia, ak je to možné s ohľadom na povahu zmeny a ak s tým oprávnený súhlasí. Pôvodné neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol nariadený výkon rozhodnutia, nebolo zrušené, ale zmenené, pričom zákon mal na mysli aj zmenu vychádzajúcu zo zmeny pomerov, a teda vydanie nového rozhodnutia v novom konaní, nie zmenu v zmysle prieskumu rozhodnutia odvolacím súdom. Poukázal na výklad komentára CMP s. 1061 Smyčková, Števíček a kol., a § 121 CMP. Súd vo veciach maloletých pritom zmenu rozhodnutia nemôže striktné formalisticky reštriktívne vykladať tak, že musí ísť o zmenu obsahnutú vo výroku rozhodnutia, ale aj ako zmenu faktickú, kedy nové neodkladné opatrenie, vydané na žiadosť účastníkov konania vo veci tej istej maloletej vychádzajúc zároveň z pôvodného neodkladného opatrenia a rešpektujúc zmenu pomerov, upravuje styk s maloletou, preto nejde o zrušenie podkladu pre výkon rozhodnutia ale jeho zmenu. Z uvedeného dôvodu má za to, že uznesenie je vydané predčasne a je potrebné ho zrušiť aj v záujme hospodárnosti konania (opakovaným návrhom v prípade opätovného neumožňovania styku v krátkej dobe) a návrh povinnej na zastavenie konania zamietnuť. Nakoľko výrok II. je závislý od výroku I. uznesenia, navrhuje, aby odvolací súd uznesenie v celom rozsahu zrušil.

5. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko sám oprávnený vo svojom vyjadrení nepopiera, že styk s maloletou prebieha.

6. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná. Uviedla, že odo dňa 14.05.2023 ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia sa styk realizoval, t.j. v tom čase dva a pol mesiaca a teda si riadne svoju

povinnosť plní. Aj napriek zastaveniu konania o výkon rozhodnutia a obnoveniu rodičovského príspevku, si dobrovoľne plní až doposiaľ jej uloženú povinnosť a to už podľa „nového“ neodkladného opatrenia, každý páry kalendárny týždeň v stredu od 09.00 hod. do 11.00 hod. a v piatok od 09.00 hod. do 11.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň v stredu od 09.00 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod., t.j. oprávnený sa styka s maloletou dvakrát týždenne. Ani jeden styk nebol vynechaný, naopak od zastavenia konania o výkon rozhodnutia oprávnený sám zrušil jeden styk, a to dňa 16.08.2023. Podotýka, že styk má oprávnený upravený v častých intervaloch, a teda do úvahy prichádza skúmanie nie dvoch stykov mesačne, ale naopak toho, či sa styk zrealizoval osemkrát. Uviedla detailný rozpis realizácie styku oprávneného s maloletou za obdobie odo dňa 12.07.2023 do 20.09.2023. Preto je nesporným, že styk je realizovaný už viac ako 4 mesiace (a to pri úprave 8 stykov mesačne), čím sa mohol súd prvej inštancie presvedčiť a tiež aj vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, že je daný predpoklad dobrovoľného plnenia v budúcnosti. Z tohto dôvodu si plní svoju povinnosť a je nútená rešpektovať úpravu styku podľa súdneho rozhodnutia, i keď pri realizácii styku prichádza k nerešpektovaniu výchovných pravidiel maloletej, k vytváraniu nevhodných vzorov správania, k ohrozovaniu maloletej, čo do vzniku urinálnych infekcií, prípadne návratu plienkovania maloletej, ktorá sa oprávnenému opakovane pocikáva. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii oprávneného k výkladu zrušenia neodkladného opatrenia ako zmeny poukázala na to, že súd prvej inštancie zastavil konanie z právneho dôvodu uvedeného v § 390 ods. 1 písm. e) CMP. Pokiaľ sa jedná o dôvod zastavenia konania o výkon rozhodnutia podľa § 390 ods. 1 písm. b) CMP, jedná sa o dôvod, ktorý viedol súd k vydaniu napadnutého uznesenia, i keď ním argumentovala (aj v podaní zo dňa 30.05.2023) a má za to, že exekučný titul bol po nariadení neodkladného opatrenia zrušený, avšak nestotožňuje sa ani s poukazom oprávneného na § 121 CMP, ktoré upravuje zmeny alebo zrušenie rozsudkov, ktoré upravujú výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. V danom prípade došlo k zrušeniu neodkladného opatrenia a nariadeniu „nového“ neodkladného opatrenia a nie k rozsudku. Uviedla aj konkrétne dátumy styku a jeho priebeh, pričom je názoru, že oprávnený výchovu maloletej nezvláda.

7. K vyjadreniu povinnej sa vyjadril oprávnený. Pri realizácii styku neprichádza k nerešpektovaniu výchovných pravidiel maloletej a k vytváraniu nevhodných vzorov správania, ani k ohrozovaniu maloletej, čo do vzniku urinálnych infekcií, ani návratu plienkovania maloletej. Z uvedeného vyplýva, že povinná pokračuje v jeho očierňovaní, spochybňovaní jeho úlohy a vzťahu k maloletej ako aj jeho práv a súd zavádza a vyslovuje obavu, že predčasným zastavením tohto konania povinná prestane umožňovať styk a on bude musieť podstúpiť celý proces vykonávacieho konania od začiatku.

8. K vyjadreniu oprávneného sa vyjadrila povinná. Poukázala opätovne na konkrétne dátumy styku a jeho priebeh medzi oprávneným a maloletou, ktorými vyjadrila nesúhlas z dôvodu nevhodných vzorov správania povinného voči maloletej.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP, § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 38P/13/2022-40 zo dňa 24.03.2022, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17P/12/2022, na základe ktorého sa maloletá dočasne ponecháva v osobnej starostlivosti povinnej a oprávnenému bolo dočasne umožnené stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň v utorok od 16.00 hodiny do 17.00 hodiny a v sobotu od 9.00 hodiny do 11.00 hodiny a každý nepáry kalendárny týždeň v stredu od 16.00 hodiny do 17.00 hodiny a v nedeľu od 9.00 hodiny do 11.00 hodiny, s tým, že povinná maloletú na stretnutie s oprávneným riadne pripraví a odovzdá v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a oprávnený je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť povinnej v mieste jej bydliska a zároveň obaja sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoP/57/2022-142 zo dňa 25.07.2022 výrokom I. uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy styku zmenil tak, že do právoplatného

skončenia konania veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17P/12/2022 je oprávnenému umožnené sa stýkať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v stredu od 14.00 hod. do 15.00 hod. a v piatok od 14.00 hod. do 15.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 14.00 hod. do 15.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 11.00 hod. s tým, že povinná maloletú na stretnutie s oprávneným riadne pripraví a odovzdá v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska, a oprávnený je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť povinnej v mieste jej bydliska, a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť zrealizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Výrokom II. uložil oprávnenému povinnosť do právoplatného skončenia konania veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17P/12/2022 platiť maloletej výživné vo výške 200,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk povinnej, výrokom III. rozhodnutie v časti výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil.

11. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 19Em/1/2022 – 145 zo dňa 22.11.2022 nariadil výkon uvedeného rozhodnutia. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26CoE/12/2023-262 zo dňa 03.05.2023 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.2023.

12. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 38P/21/2023-83 zo dňa 26.04.2023 výrokom I. zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 38P/13/2022-40 zo dňa 24.03.2022, v časti úpravy styku, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/57/2022-142, 11CoPno/6/2022 zo dňa 25.07.2022 vo výroku I. uznesenia, výrokom II. nariadil neodkladné opatrenie, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17P/12/2022, na základe ktorého je oprávnenému umožnené stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v stredu od 10.00 hod. do 11.00 hod. a v piatok od 10.00 hod. do 11.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 10.00 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že povinná maloletú na stretnutie s oprávneným riadne pripraví a odovzdá oprávnenému v určený deň a hodinu pred bytovým domom na adrese G. XX, H. a oprávnený je povinný maloletú v určený deň a hodinu maloletú vrátiť povinnej pred bytovým domom na adrese G. XX, H. a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Výrokom III. návrh povinnej na nariadenie neodkladného opatrenia v časti určenia bydliska maloletej zamietol a výrokom IV. ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, Trnava, za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletej v tomto konaní. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoP/81/2023 – 229 zo dňa 18.07.2023 výrokom I. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17P/12/2022 je oprávnenému umožnené stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v stredu od 09.00 hodiny do 11.00 hod. a v piatok od 09.00 hod. do 11.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 09.00 hod. do 11.00 hod. a v nedeľu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že povinná maloletú na stretnutie s oprávneným riadne pripraví a odovzdá oprávnenému v určený deň a hodinu pred bytovým domom na adrese G. XX, H. a oprávnený je povinný maloletú v určený deň a hodinu maloletú vrátiť povinnej pred bytovým domom na adrese G. XX, H. a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Výrokom II. vo zvyšných výrokoch napadnuté uznesenie potvrdil.

13. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým konanie o výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. e) CMP zastavil z dôvodu preukázaného plnenia si súdom uloženej povinnosti povinnou ohľadne styku oprávneného s maloletou, ktorý je aktuálne upravený uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 38P/21/2023-83 zo dňa 26.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/81/2023 – 229 zo dňa 18.07.2023.

14. Podstatou odvolacích námietok oprávneného je, že súd prvej inštancie konanie zastavil predčasne, pretože styk povinného s maloletou síce prebieha, avšak nie dostatočne dlhú dobu, počas ktorej by bolo ustálené, že ide o pravidelné dobrovoľné plnenie uloženej povinnosti povinnou, ktorá svoje povinnosti podľa povinného plnila nedobrovoľne, iba na základe súdom uloženej sankcie.

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 387 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (1) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. (2) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. (3)

17. Odvolací súd v rámci postupu svojho konania nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd dodáva:

18. Výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí je upravený v štvrtej časti CMP (ust. § 370 a nasledujúce). Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Pri uzneseniach je vykonateľnosť viazaná na moment doručenia, a teda prípadné odvolanie odkladá len právoplatnosť, nie však vykonateľnosť. Ak uznesenie neukladá povinnosť plniť je ním subjekt viazaný (je povinný sa ním riadiť, podľa neho sa správať) dorúčením. Vykonávacie konanie prebieha v jednotlivých fázach, ktoré na seba nadväzujú. V zmysle aktuálnej právnej úpravy platí, že ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP), súd však môže nariadiť výkon aj bez návrhu (§ 376 ods. 2, 3 CMP). Ide o fázu začatia vykonávacieho konania. Nasleduje fáza zisťovania skutočností, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu, resp., či je možné plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom, psychologickom alebo inom odbornom poradenstve. Následne súd vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 377 CMP). Ak súd nariadil výkon rozhodnutia, konanie prechádza do tzv. preventívnej fázy (preventívna fáza predchádza samotnému odňatiu dieťaťa). Ide však o fakultatívnu fázu, ktorej realizácia závisí od rozhodnutia súdu. V rámci preventívnej fázy má súd niekoľko možností, ktoré môže využiť kumulatívne alebo jednotlivo podľa § 379, § 382 a § 383 CMP a v prípade ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 CMP).

19. Odvolací súd sa nestotožnil s obsahovo rozsiahlymi námietkami oprávneného, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané predčasne, nakoľko povinná umožnila styk len na základe uznesenia o odňatí rodičovského príspevku.

20. Odvolací súd poznamenáva, že pri výkone rozhodnutia je potrebné sledovať naplnenie účelu vykonávacieho konania a záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd mal za preukázané, že ku styku oprávneného s maloletou v čase napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dochádzalo, a to na základe oznámenia oprávneného zo dňa 12.06.2023 a 17.07.2023, kedy oznámil, že od 14.05.2023 sa styk realizoval. Podľa oprávnenej sa styk aktuálne realizuje už podľa úpravy v uznesení Okresného súdu Trnava č.k. 38P/21/2023-83 zo dňa 26.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/81/2023 – 229 zo dňa 18.07.2023. Z uvedeného je zrejmé, že došlo k naplneniu účelu, ktorý výkon rozhodnutia predpokladá. Z odvolania oprávneného vyplýva, že ku styku naďalej dochádza, pričom v konaní o výkon rozhodnutia nemožno pokračovať len z dôvodu preventívneho, resp. z dôvodu, ak by si povinná odovzdanie maloletej oprávnenému hypoteticky rozmyslela a k styku by už nemuselo dôjsť, resp. aby povinný nemusel v budúcnosti podávať opätovne návrh na výkon rozhodnutia. Súd prvej inštancie využil možnosť sankcie pre povinnú, a to pozastavenie výplaty štátnych a sociálnych dávok – a ako vyplýva z obsahu spisu, táto sankcia účel splnila. Za týchto skutkových okolností potom súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil, nakoľko bol naplnený zákonný dôvod pre zastavenie konania o výkon rozhodnutia, pretože zo strany povinnej dochádza k plneniu povinností uložených právoplatným

rozhodnutím súdu. Pokiaľ však povinná svoju povinnosť plniť prestane, nič nebráni oprávnenému domáhať sa výkonu rozhodnutia novým návrhom.

21. Zo správy oprávneného zo dňa 09.01.2024 doručenej odvolaciemu súdu je preukázané, že ku styku medzi oprávneným a maloletou naďalej dochádza s výnimkou vianočných sviatkov od 20.12.2023 do 03.01.2024, kedy styk s maloletou nebol realizovaný z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletej. Oprávnený síce tvrdil, že povinná zdravotný stav maloletej žiadnym spôsobom nepreukázala, na žiadosť ohľadne videohovoru nereagovala, náhradný styk nezrealizovala. Odvolací súd k tomuto uvádza, že neuskutočnenie styku s maloletou z dôvodu choroby, aj keď nebola preukázaná testom, či lekárskou správou nie je dôvodom pre pokračovanie vo výkone rozhodnutia, a to najmä z dôvodu krátkodobého hľadiska neuskutočnenia styku, kedy nebolo preukázané, že povinná ochorenie maloletej len predstierala. Právna zástupkyňa povinnej zároveň riadne oznámila neuskutočnenie styku právnej zástupkyňi oprávneného 24 hodín pred uskutočnením styku. Pokiaľ povinná počas vianočných sviatkov uprednostnila liečbu maloletej bez návštevy lekára, resp. pohotovosti, keďže v danom prípade sa nejednalo o zdravie ohrozujúci stav, nemožno týmto bez ďalšieho spochybniť ochorenie maloletej, keď povinná inak rešpektovala súdom nariadený dočasne upravený styk oprávneného s maloletou.

22. Aj z vyjadrenia povinnej zo dňa 16.02.2024 mal odvolací súd za preukázané, že styku oprávneného s maloletou naďalej prebieha. Povinná konkrétne uviedla rozsah styku od 12.11.2023 do 14.02.2024, kedy oprávnenému maloletú riadne odovzdala, poukázala však na sťažujúcu komunikáciu medzi rodičmi.

23. V zmysle uvedeného, s poukazom na záujem maloletého dieťaťa, má odvolací súd za potrebné účastníkom konania dodať, že skutočnosť, že dochádza ku konfliktným situáciám nezakladá dôvod na pokračovanie vo výkone rozhodnutia. V konaní bolo riadne preukázané, že styk oprávneného s maloletou sa uskutočňuje v zmysle uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 38P/21/2023-83 zo dňa 26.04.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/81/2023 – 229 zo dňa 18.07.2023 už vyše šesť mesiacov, čo je dostatočne dlhá doba na preukázanie dobrovoľného plnenia matky v zmysle § 390 ods. 1 písm. e) CMP, pričom krátkodobé ochorenie maloletej, pre ktoré sa styk oprávneného nerealizoval nie je dôvodom pre pokračovanie vo výkone rozhodnutia.

24. Ďalšie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

25. Odvolací súd na záver dodáva, že rodičia maloletej by mali v prvom rade prihliadať na jej život, aby vyrastala v kľudnom prostredí a harmónii a si uvedomiť, že už len skutočnosť, že v takom nízkom veku nežije v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi musí byť pre ňu stresujúce, nie to skutočnosť, že rodičia vytvárajú stresujúce situácie, ktorých je svedkom. Z tohto dôvodu odvolací súd apeluje, aby rodičia sa snažili spoločne vychádzať, neriešili situácie krikom, konfliktami a volaním policajnej hliadky, nakoľko jediný človek, ktorý z tohto bude niesť negatívny zážitok do budúcnosti bude maloletá.

26. Odvolací súd konštatuje správny postup súdu prvej inštancie a napadnuté uznesenie s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP, ods. 2 ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 58, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).